

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 68 0 Rs 060937 21 Rsž
Livno, 14.12.2022. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudija Ozrenka Vidačak kao predsjednik vijeća, Bosnić Željko i Ana Krstanović kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice A. J. iz Livna, ul. D. br.xx, koju zastupa pun. Goran Bradarić advokat iz Livna, ul. Kralja Tomislava br.2, protiv tuženog Grad Livno, Trg branitelja 1, kojeg zastupa OJP Livno, radi zaštite prava iz radnog odnosa, v.s.p.28.728,00 KM, odlučujući po žalbi tuženog izjavljene protiv presude Općinskog suda u Livnu, broj 68 0 Rs 060937 20 Rs od 12.5.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.12.2022. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom koja glasi :

- I. „Utvrđuje se da se tužiteljica i dalje nalazi u stalnom radnom odnosu kod tuženika Grad Livno.

- II. Dužan je tuženik tužiteljici isplatiti na ime naknade plaće za razdoblje od 1.10.2017. godine pa do 31.12.2020. godine ukupni iznos od 28.728,00 KM i to:
  - za razdoblje od 1.10.2017. godine pa do 31.5.2018. godine, ukupni iznos od 5.292,00 KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se računa na ovaj iznos od 1.7.2018. godine pa do konačne isplate,
  - za razdoblje od 1.6.2018. godine pa do 31.5.2019. godine, ukupni iznos od 8.694,00 KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se računa na ovaj iznos od 1.7.2019. godine pa do konačne isplate,
  - za razdoblje od 1.6.2019. godine pa do 31.12.2019. godine, ukupni iznos od 5.292,00 KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se računa na ovaj iznos od 1.2.2020. godine pa do konačne isplate,
  - za razdoblje od 1.1.2020. godine pa do 31.12.2020. godine ukupni iznos od 9.450,00 KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se računa na ovaj iznos od 1.2.2011. godine pa do konačne isplate,

III. Dužan je tuženik tužiteljici, na ime obveznog doprinosa za mirovinsko osiguranja, uplati ukupan iznos od 36.057,07 KM a na ime neuplaćenih obaveznih doprinosa za mirovinsko osiguranje za razdoblje od 1.1.2007. godine pa do 31.12.2020. godine, a sve na račun Federalnog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar i to u korist tužiteljice na njezin osobni račun broj ... pod kojim se vodi kod zavoda.

IV. Dužan je tuženik naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 2.360,00 KM, a sve navedeno u toč. I-IV u roku od 15 dana od dana dostavljanje prijepisa presude tuženiku.“

Protiv navedene presude blagovremeno je žalbu izjavio tuženi iz svih žalbenih razloga iz čl.208.ZPP-a, sa prijedlogom da se uvažavanjem žalbe prvostepena presuda preinači, da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije, ili ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Tužiteljica je podnijela odgovor na žalbu sa prijedlogom da se žalba odbije.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i razloga propisanih čl.221.ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, a koje utvrđenje prihvata i vijeće ovoga suda utvrđeno je:

- Tokom postupka je nesporno utvrđeno da je tužiteljica na osnovu rješenja Općinskog HVO Livno br.02/III-120-45/92 od 18.12.1992. godine zasnovala radni odnos kod tuženog na neodređeno vrijeme sa danom 15.12.1992.godine,

-Tužiteljica se kod Federalnog zavoda MIO/PIO vodi od 1.1.1994. godine zaključno sa 31.12.2006. godine kada je bila i posljednja uplata doprinosa tuženog, a iz Potvrde o statusu Porezne uprave FBiH, Ispostave Livno od 13.7.2020.godine, tužiteljica se vodi kao osiguranik, obveznik uplate Grad Livno,

-Presudom Vrhovnog suda FBiH Sarajevo br. 68 0 P 000154 11 Rev od 24.4.2012.godine pravomoćno je riješen radni spor koji tužiteljica i tuženi vode pred sudom, tako što je potvrđena prvostepena presuda br. 68 0 P 000154 09 P 2 od 11.12.2009.godine u stavu I izreke da je prestalo sa važenjem rješenje tuženog prvostepene disciplinske komisije br. 02-34-2-139/07 od 01.06.2007.godine i da ista ne proizvodi nikakav pravni učinak, nadalje da se tužiteljica nalazi u stalnom radnom odnosu kod tuženog, a stavom III obavezna je tužena da isplati tužiteljici na ime naknade neisplaćene plaće za period od 1.12.do 28.12.2006.godine u iznosu od 428,32 KM, sa zakonskom zateznom

kamatom od 1.1.2007.godine pa do konačne isplate, kao i troškova postupka, a stavom IV izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice da se obaveže tuženi da vrati tužiteljicu na njeno radno mjesto ili da istu rasporedi na radno mjesto koje odgovara njenoj stručnoj spremi i radnom iskustvu, te dio tužbenog zahtjeva a kojim je tužiteljica tražila naknadu neisplaćenih plaća počev od 28.12.2006. godine pa do povratka na posao.

-Kod prvostepenog suda vođen je izvršni postupak po prijedlogu tražiteljica izvršenja ovdje tužiteljice u predmetu br. 68 0 P 000154 13 I 2 koji je pravomoćno obustavljen donošenjem rješenja 68 0 P 000154 13 I 2 od 09.11.2015.godine

-Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke M. G. od 15.2.2021.godine utvrđen je obračun visine plaće namještenika SSS viši referent treći platni razred sa pripadajućim koeficijentom od 6,60, te je sud utvrdio potraživanje tužiteljice na osnovu naknade plaće kako je to navedeno u dispozitivu prvostepene presude.

Nisu osnovani žalbeni navodi tuženog da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i u tom pogledu navođenje dosadašnjih odluka sudova, budući da je prvostepeni sud dao jasna obrazloženja i u tom pogledu je relevantno da u petitu tužbenog zahtjeva tj. izreke prvostepene presude Općinskog suda u Livnu br. 68 0 P 000154 09 P 2 od 2009.godine da se tužiteljica nalazi u stalnom radnom odnosu sa tuženikom, a po žalbi tuženog Kantonalni sud u Livnu je u predmetu 68 0 P 000154 10 GŽ 2 od 15.12.2010.godine presudio između ostalog da žalba tuženog djelomično se uvažava i prvostepene presuda preinačava pod tačkom II u dijelu kojim je utvrđeno da se tužiteljica nalazi u stalnom radnom odnos sa tuženim, taj dio tužbenog zahtjeva odbio, kao i u pogledu troškova postupka, a u ostalom dijelu potvrdio. Nakon toga tužiteljica je vodila izvršni postupak radi povrata na posao jer je u radnom odnosu, pa kako je obustavljen izvršni postupak, a u daljem toku postupka nije okončan njen radno pravni status, tj. nije riješen, zbog protoka vremena, nadalje niti je proveden postupak predviđen po žalbi tužiteljice upućen drugostepenom disciplinskom povjerenstvu jer da nije formirano takvo povjerenstvo prema Uredbi o pravilima disciplinskog postupka za disciplinsku odgovornost državnih službenika u organima državne službe FBiH, Sl.novine FBiH br.72/04, te po čl.27. i da je došlo do apsolutne zastare vođenja postupka, time nisu osnovani žalbeni navodi u pogledu onemogućavanja tuženog da raspravlja pred sudom, navodeći da je tužiteljica u međuvremenu obavlja poslove u Ministarstvu financija HBŽ Livno, budući da je dakle u tom pogledu dostavljen i izveden dokaz uvidom u Uvjerenje o podacima registrovanim matičnoj evidenciji MIO/PIO Federalnog zavoda, iz kojeg je vidljivo i ne treba posebno obrazlagati da takav radni odnos nije evidentiran (navod tuženog), a kako je to pravilno prvostepeni sud tokom postupka utvrdio, a niti je bila zaposlena kod drugog poslodavca osim kod tuženog. U tom pogledu je uvjerenje Porezne uprave FBiH, Kantonalni porezni ured Livno, od 16.2.2011.godine, da se dakle tužiteljica vodi kao osiguranik MIO/PIO osiguranja,

zdravstvenog osiguranja i osiguranja od neuposlenosti, od 1.1.2001.godine a po osnovu radnog odnosa kod tuženog kao obveznika uplate doprinosa Općinski načelnik, Općine Livno.

Dakle u takvoj jednoj situaciji da se tužiteljica nalazi u radnom odnosu da nije odlučeno o njenoj žalbi i ne zna se kad će biti da bi se riješio njen konačno radni pravni status kod tužiteljice je došlo do prekida njenog rada, a prema odredbi čl.81.st.3. Zakona o radu FBiH (Sl.novine FBiH br. 26/16 i 89/18) za koje nije kriva tužiteljica tj. za takav prekid rada. Istina, prvostepeni sud je naveo da se radi o odredbi čl.82.st.3. Zakona o radu, a trebalo je i pravilno je da se radi o odredbama čl.81.st.3. a to isti ne utiče na zakonitost odluke.

U tom pogledu pravilno je prvostepeni sud obrazložio istaknute prigovore tuženog u ožalbenoj odluci, našao je da postoji pravni interes za podnošenje tužbe radi zaštite njenog prava, u tom pogledu presuđene stvari te aktivne i pasivne legitimacije i nema potrebe za ponavljanjem.

Pravilno je prvostepeni sud na osnovu materijalne dokumentacije, nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko finansijske struke M. G. od 15.2.2021.godine a koji vještak je saslušan na ročištu glavne rasprave, utvrdio iznose naknade kao u dispozitivu prvostepene presude, a na osnovu Pravilnika o plaćama i naknadama plaća državnih službenika i namještenika u službama za upravu i drugim službama u jedinstvenom organu uprave Općine Livno, Odluke o visini osnovice za obračun plaće, namještenika SSS, treći platni razred.

Pravilno je prvostepeni sud obavezao tuženog na uplatu doprinosa prema odredbi čl.4.Zakona o doprinosima FBiH Sl. novine F BiH broj 35/98, 54/00, 16/01, 37/01, 1/02, 17/06 i 14/08, 91/15, 104/16, 34/18,99/19 i 4/2021) ,Nadalje prema odredbi čl.5. st.1. istoga zakona obavezan je tuženik kao obveznik doprinosa platiti tužiteljici iste jer se tužiteljica nalazi u radnom odnosu, U tom pogledu je sudska praksa presuda Vrhovnog suda br. 43 0 Rs 180349 20 Rev od 28.1.2021 i druge.

Prvostepeni sud je potpuno utvrdio činjenično stanje, bez ijedne povrede odredaba ZPP-a, pravilno je primijenio materijalno pravo. Pravilno je odlučio o troškovima postupka primjenom odredbe iz čl.386.st.2. ZPP-a,(Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/2015) a koju je i obrazložio.

Radi iznijetog, a na osnovu odredbe iz čl.226. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci odluke.

Predsjednik vijeća,
Ozrenka Vidačak